

† C A S I A N

*Din darul lui Dumnezeu,
Episcop al Dunării de Jos,*

*cinului monahal, preoțimii și evlaviosului popor
din de Dumnezeu păzita noastră eparhie, har, pace,
sănătate, putere sporită în biruința asupra încercărilor
și bucurie deplină de Sfânta Sărbătoare a Paștilor,
iar de la smerenia noastră, arhierescă binecuvântare
întărită de mărturisirea pascală,*

*Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!*

*Iubiți slujitori, dreptmăritori
și frați și surori în Domnul,*

Cu emoție firească, am străbătut fiecare calea de la propria-i casă, pe propria-i potecă, cu propriul gând și iată-ne împreună, la orașe ori la sate, ajunși în biserică, cu lumina Învierii în mâini. Purtăm lumina, o ținem ca și într-un sfeșnic și suntem

gata s-o oferim și altora care se adaugă la întâlnirea noastră. Întunericul, pe care tocmai l-am străbătut, nu mai este, ci s-a împrăștiat și a dispărut, iar gândurile noastre specifice încetează pe moment să ne mai rețină atenția, căci ne îndreptăm către altceva și mai ales către Altceva. Puținele noastre cuvinte din îndătinata pastorală vor să se topească și ele în fața mesajului pe care ni-l adresează chiar Hristos Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru, iată, în primul an al mileniului trei, căci El singur, în trecut, în prezent și în viitor este Același mai presus de ani și de aceea ne arată puterea Sa, pe care ne-o și împărtășește, pentru a trece și noi cu El de la moarte la viață și de pe pământ la cer!

Întruniți laolaltă, cler și popor, tineri ori vârstnici, de toate stările sociale, suntem luminați de aceeași lumină pretutindeni și primim același mesaj, aceeași învățătură și mai cu seamă ni se răspunde tuturor identic, *pe limba dragostei desăvârșite, care nu exclude niciodată pe nimeni, indiferent de starea și de gândirea sa.*

Dreptmăritori creștini,

Ni se adresează astăzi, de Paști, Hristos, Biruitorul morții și al iadului, Cel ce a trecut prin piatra grea și rece a mormântului și S-a arătat pe Sine viu în ziua Învierii, iar prin fericirii martori de atunci primim și noi aceeași mărturie, pe care întocmai făcliei din mâini o arătăm altora și ei, la rândul-le, din generație în generație, o vor arăta și vor mărturisi adevărul adevărilor și taina tainelor, de care ține însăși viața noastră.

Fără Învierea Domnului, viața noastră este doar o frunză gata de îngălbenire și de cădere de pe ramură, ca apoi să putrezească. Dar în lumina și cu puterea Învierii lui Hristos, fiecare este sămânța vie care de îndată ce este ascunsă sub brazdă, încolțește, crește, străbate crusta pământului și răsare la lumină, iar cu ajutorul luminii și căldurii devine plantă purtătoare de roade. Așa ne învață și Sfântul Apostol Pavel, el însuși un martor al luminii Învierii lui Hristos și mare misionar al vieții veșnice: „Se seamănă (trupul) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc“ (I Cor. 15,43-44).

Doar în dimensiunea duhovnicească, omul tuturor veacurilor este om cu adevărat și poate să se împărtășească din darurile tainice ale Învierii Mântuitorului.

Nevoindu-ne trupul după râvnă și putere și cei ce am postit, și chiar cei ce n-am postit, amintindu-ne de greutatea ce ne apasă atât sufletește, cât și trupește, în viața noastră de zi cu zi, descărcăm desaga cea grea a neputinței omenești și ne odihnim la popasul unde ne primește și ne ajută Cel înviat din morți.

Iubiților,

Căutând astăzi, după aproape două mii de ani, pe cei ce au stat în preajma lui Iisus în ziua Învierii, îi vom auzi cu încurajările transmise lor chiar de El. Aceștia sunt Sfinții

Evangheliști, Sfinții Apostoli și Femeile Mironosițe. Așadar, în Sfintele Evanghelii, în învățătura Sfinților Apostoli *și mai cu seamă în viața lor, descoperim tot mesajul Învierii Domnului, pe care-l reținem astăzi, căci Paștile Domnului înseamnă prezența reală a lui Hristos în biserici, în casele noastre, dar mai ales, în noi, în sufletele noastre.*

Și pentru că în suflete încep și bucuriile, dar și întristările, grijele și suferința, Îl rugăm fierbinte, împreună, pe Biruitorul întristării, grijiilor și suferinței, pe Hristos Cel înviat din morți, să prăvălească piatra de pe ușa sufletească a fiecăruia dintre noi și să intre El cu darul Învierii. Darul pe care-l aduce astăzi Hristos în suflete este purificarea, adică curățirea și luminarea noastră deplină, prin lumina pe care o purtăm în mâini pătrunsă și în suflete, ca să plinim chemarea Evangheliei: *„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca, văzând ei faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri“* (Matei 5, 16).

De la suflet se luminează, așadar, trupul și de la omul credincios Învierii lui Hristos primim între noi *pe mărturisitorii Învierii, creștinii trăitori, candelile luminoase în lumea noastră.* La martorii și mărturisitorii Învierii din timpul istoric al evenimentului petrecut la Ierusalim, adăugăm mărturiile tuturor generațiilor de creștini în Biserica „Una, sfântă, sobornicească și apostolească“, *„stâlpul și temelie adevărului“* (I Tim. 3, 15).

Și cei de acum, cei de astăzi, putem prin harul lui Dumnezeu și prin părtașia noastră la viața lui Hristos în Biserică, din sfântul locaș și până în mijlocul tuturor greutăților sociale, să devenim martori ai Învierii.

La aceasta ne cheamă Hristos astăzi în lumea noastră, pe care orgolios o monopolizăm. O influențăm. O închidem mai mult în îngustimile viziunii și neputinței noastre. De aceea, o percepem greu. De aceea, ne este realmente greu. De aceea, o vedem adesea rea. De aceea, ne vedem adesea răi. De aceea, ne înrăim. De aceea, înrăim pe alții. De aceea, judecăm. De aceea, suntem judecați de semenii noștri. De aceea, simțim povara prea apăsătoare pe suflet și pe trup. Dar, tot din cauza tuturor acestora, este momentul să ne despovărăm. *Iar despovărare înseamnă acceptarea fără condiții a lui Hristos Domnul Învierii, ca Mântuitor al nostru, ca „episcop“ al sufletelor noastre, precum îl denumește Sfântul Apostol Petru. „Căci erați ca niște oi rătăcite, dar v-ați întors acum la Păstorul și la Păzitorul sufletelor voastre“ (I Petru 2, 25).*

Iubiți credincioși,

Așadar, cu Hristos în suflete și-n toată viața noastră, mărturisitori ai Învierii Lui și ai vieții noastre din toate slăbiciunile sufletești și trupești, inclusiv din toate necazurile, lipsurile, sărăcia și vrajba socială, alegem, primim și mărturisim mesajul pascal de totdeauna, care-i și întâiul cuvânt adresat de înger Femeilor Mironosițe în fața mormântului gol al lui Iisus: „*Nu vă temeți!*“ (Matei 28, 5) Nu vă temeți de puterea răului, ci alegeți forța binelui, care-i de la Dumnezeu și din Dumnezeu.

Dacă nu ne mai temem nici de diavol, pe care l-a legat Hristos cu puterea Sa din iubire nesfârșită față de noi, cum de

altfel și mărturisim cu Sf. Ioan Gură de Aur: „A înviat Hristos și au căzut diavoli“, să facem pasul următor, tot din mesajul Domnului de Paști. Și acesta este primul îndemn al Mântuitorului adresat Femeilor Mironosițe, adică nouă, adică poporului: „*Bucurați-vă!*“ (Matei 28, 9). Bucurați-vă de Domnul! *Bucurați-vă, că suntem creștini ortodocși și români! Ce mare noblețe! Ce mare dar! Ce bucurie!*

Dar, precum știm, iubiților, o bucurie nu se poate trăi în singurătate, nici în izolare, nici în suferință, nici în lipsuri, ci în comuniune, în solidaritate, în lupta pentru a-l scoate cu ajutorul lui Dumnezeu, pe celălalt din tristețe. „*O bucurie împărtășită este o dublă bucurie, iar un necaz împărtășit este o jumătate de necaz*“. Așa ne învață Hristos în bucuria Sa de două mii de ani, prin Sfinții Săi Apostoli. *Ei, Apostolii, sunt ctitorii sărbătorii de astăzi. Ei au primit la Paști, în chiar ziua Învierii, de la Hristos, pentru toate veacurile pe pământ, mesajul și mandatul vindecării lumii de întristare prin proclamarea testamentului bucuriei dumnezeiești. Ei pentru aceasta au fost vizitați de Hristos personal. A trecut la ei prin ușile încuiate, i-a vindecat de teamă și le-a dat pacea dumnezeiască și i-a trimis la noi: „Și Iisus le-a zis: «Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi». Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: «Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute»“ (Ioan 20, 21-23). „Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă și cel ce se leapădă de voi, se leapădă de Mine; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine“ (Luca 10, 16). „Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte de voi M-a urât“ (Ioan*

15, 18). *„Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul“* (Ioan 15, 17).

În lumina, în speranța și în darul Învierii Domnului, prea iubiți frați și surori în Hristos, dimpreună cu toți slujitorii sfintelor altare din eparhia noastră vă binevestim, cu deplină bucurie, același mesaj de totdeauna al Bisericii noastre, pe care nici porțile iadului n-o vor birui, în ciuda tuturor umilirilor și ispitelor omenești, de la noi sau de la alții. Vă spunem din inimă, cu credincioșie:

„Nu vă temeți!“ de rele și necazuri, nici de sărăcie și suferință, căci mai mare decât toate aceste încercări vremelnice este Învierea lui Iisus pentru poporul român, dacă rămânem atașați de El și de Biserica Lui!

„Bucurați-vă!“ și în bucuriile îngăduite și pregătite, dar și în încercări și mai ales cei încercați, să-L auzim pe Hristos zicându-ne: *„Fericiți veți fi când vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri!“* (Matei 5, 11-12).

„Mergeți și spuneți“ (Marcu 16, 7), ca și Femeile Mironosițe acum două mii de ani și până astăzi, cu toată suflarea, *că Hristos a înviat, că El este viu, că este cu noi, că este în noi și ne trimite astăzi pe fiecare să lăsăm acasă lumina pascală în candelă, iar mâinile să le întindem spre împăcare și îmbrățișare, „să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi“, să iertăm toate pentru Înviere; să intrăm toți în bucuria Domnului, să împărțim pâinea cu cel flămând; să-l căutăm vestindu-i Învierea și celui bolnav, închis ori copil al nimănui,*

pe stradă, în orfelinat sau bătrânului în azil și astfel, va fi Paști în toate sufletele.

Din inimă vă doresc tuturor, slujitori și credincioși, bucurie deplină și pace sfântă în iubire și comuniune, de la mic la mare, de Sfintele Paști.

***Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!***

*Al vostru de tot binele doritor
și către Hristos Mântuitorul rugător,*

***† Casian,
Episcopul Dunării de Jos***